

на бабичкѣтъ, които Веселинъ бѣше зель назаемъ отъ баща си, който бѣше селски старешина, и му гы бѣше далъ. Като ся завърна принцѣтъ въ царскыя дворъ, зарѣча да му даджъ за вечеръ яйцето, мушмолитѣ и лешницитѣ, които му бѣше дала бабичката; но като охлуни яйцето, той ся много почуди, като наидѣ въ него единъ юдръ діамантъ; сѣщо и мушмолитѣ и лешницитѣ бѣхъ пълни съ діаманты. Нѣкой си подказа туй на царицѣтъ, която притърча веднѣга въ Златковото обиталище и занесена да глѣда діамантитѣ, прѣгърна Златка и го нарѣче за първъ пѣтъ въ живота си най-любезенъ нейнъ сынъ. „Ще ли ми дадете тѣзи діаманты? казва тя на сына си. — Сичко що имамъ ѳе ваше, ѳе каза принцѣтъ. — Вѣй сте ми добръ сынъ, му рѣче царицата, и азъ щѣ вы възнаградѣ.“ Тя прочее отнесе тѣзи съкровища, и прати на принца четиры жѣлтицы увиты въ юднѣ хартишкѣ. Тѣзи, що видѣхъ този царичинъ даръ, поискахъ да ся присмеѣтъ на царицѣтъ, която немала ни срамъ, ни очи, та да прати за тѣзи діаманты, които врѣдехъ повече отъ 500 хиляди на-полеони, само четиры жѣлтицы; но принцѣтъ гы испѣди изъ одаѣтъ си, като имъ каза, че тѣ прѣдъ него немогѣтъ да дързнувать, та да не почитатъ майкѣ му. Между туй, царицата каза на Тодора: „Вѣроятно, че бабичката, що бѣше извадилъ изъ калѣтъ Златко, ѳе голѣма вѣлшебница; трѣбва да отидемъ ютрѣ и да ѳе посѣтимъ; но вмѣсто да поведемъ Златка, ще поведемъ брата му; защото не обычамъ да ся прилѣпи тя толко на този будала, който нема умъ да зачува діамантитѣ си.“ Въ сѣщо врѣме тя зарѣча да изчистѣтъ каруцитѣ и да наемнѣтъ (зематъ подъ кирѣжъ) конѣ: защото тя бѣше продала царскытъ за да не